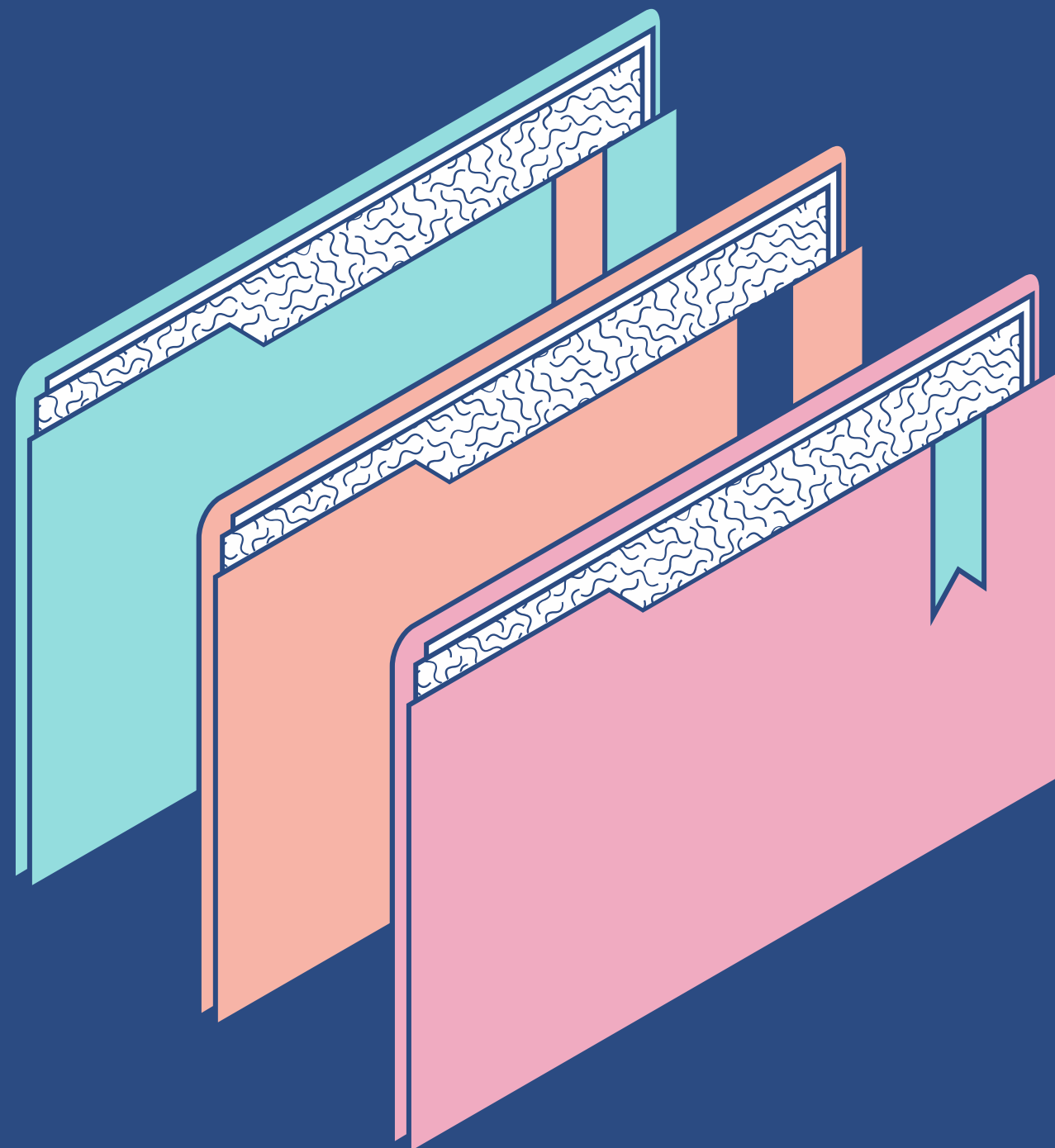

**Ғылыми инновациялар
мен дәстүрлердің
диалектикалық
бірлігі анықтау.**

Орындаған: Ускумбаева Айжан
Тексерген: Осербаев Елдос

Жоспар:

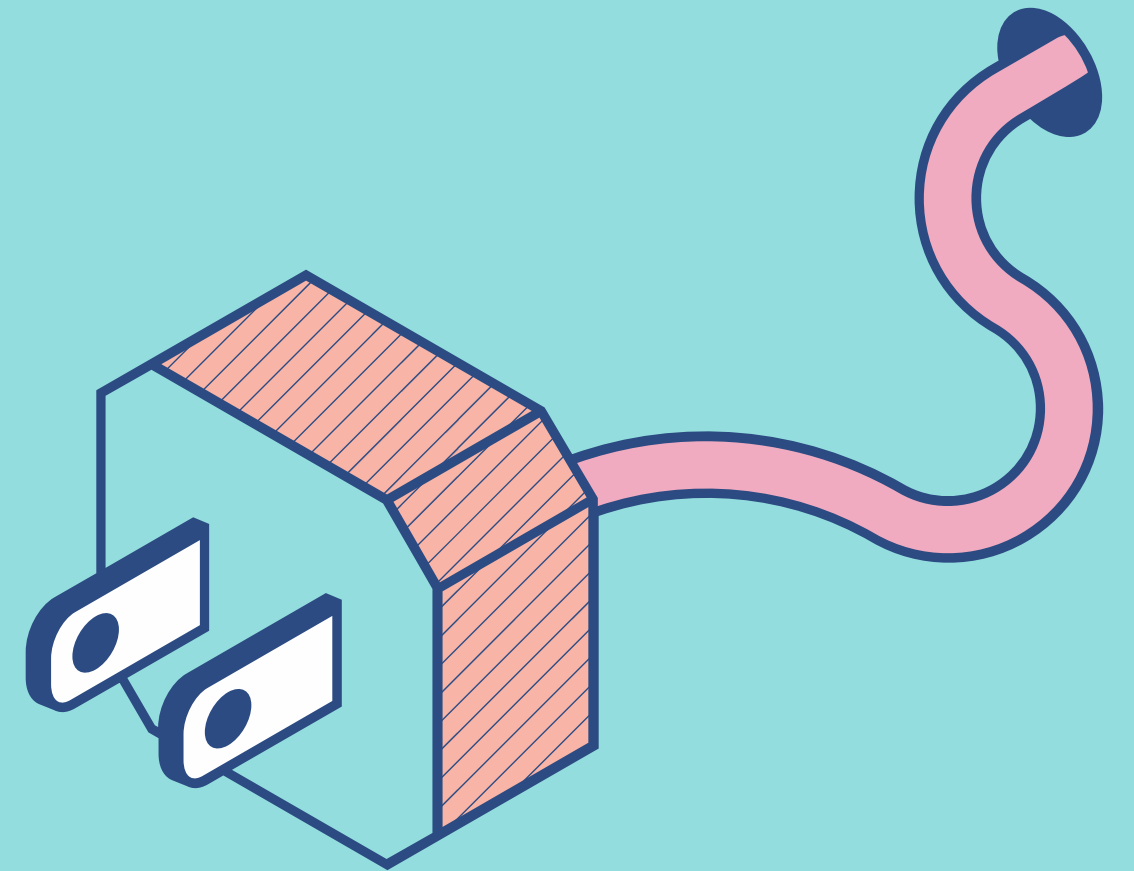
- Инновация ұғымы
- Инновацияның бес жағдайы
- Инновацияның қасиеттері
- Дәстүрлер
- Парадигма
- Remote learning and the new normal
- New trends to watch out for

Tip: Use links to go to a different page inside your presentation.

How: Highlight text, click on the link symbol on the toolbar, and select the page in your presentation you want to connect.

Инновация ұғымы

«Инновация» ұғымын экономикаға Джозеф Шумпетер енгізген. Инновация арқылы Шумпетер «жаңа комбинацияларды, дамудағы өзгерістерді» түсінді. «Экономикалық даму теориясы» (1912) атты негізгі еңбегінде ол инновацияның бес жағдайын анықтайды (ғалым «инновация» терминін 1930 жылдары ғана қолдана бастады).

Инновацияның бес жағдайы

жаңа жабдықты
немесе жаңа
технологиялық
процестерді
пайдалану;

жаңа қасиеттері
бар өнімдерді
енгізу;

жаңа шикізатты
пайдалану;

өндірісті
ұйымдастырудағы
және оны
материалдық-
техникалық
қамтамасыз
етудегі өзгерістер
қамтамасыз ету;

жаңа нарықтардың
пайда болуы

ИННОВАЦИЯНЫҢ НЕГІЗГІ ҚАСИЕТТЕРІ:

- ғылыми-техникалық жаңалық;
- практикалық іске асыру (өнеркәсіптік қолдану мүмкіндігі), яғни мысалы, өнеркәсіпте, ауыл шаруашылығында, денсаулық сақтауда, білім беруде немесе қызметтің басқа салаларында пайдалану;
- коммерциялық негізділік инновацияның нарықта «қабылданғанын» білдіреді, яғни. тауарлық; бұл өз кезегінде тұтынушылардың белгілі бір қажеттіліктерін қанағаттандыру мүмкіндігін білдіреді.

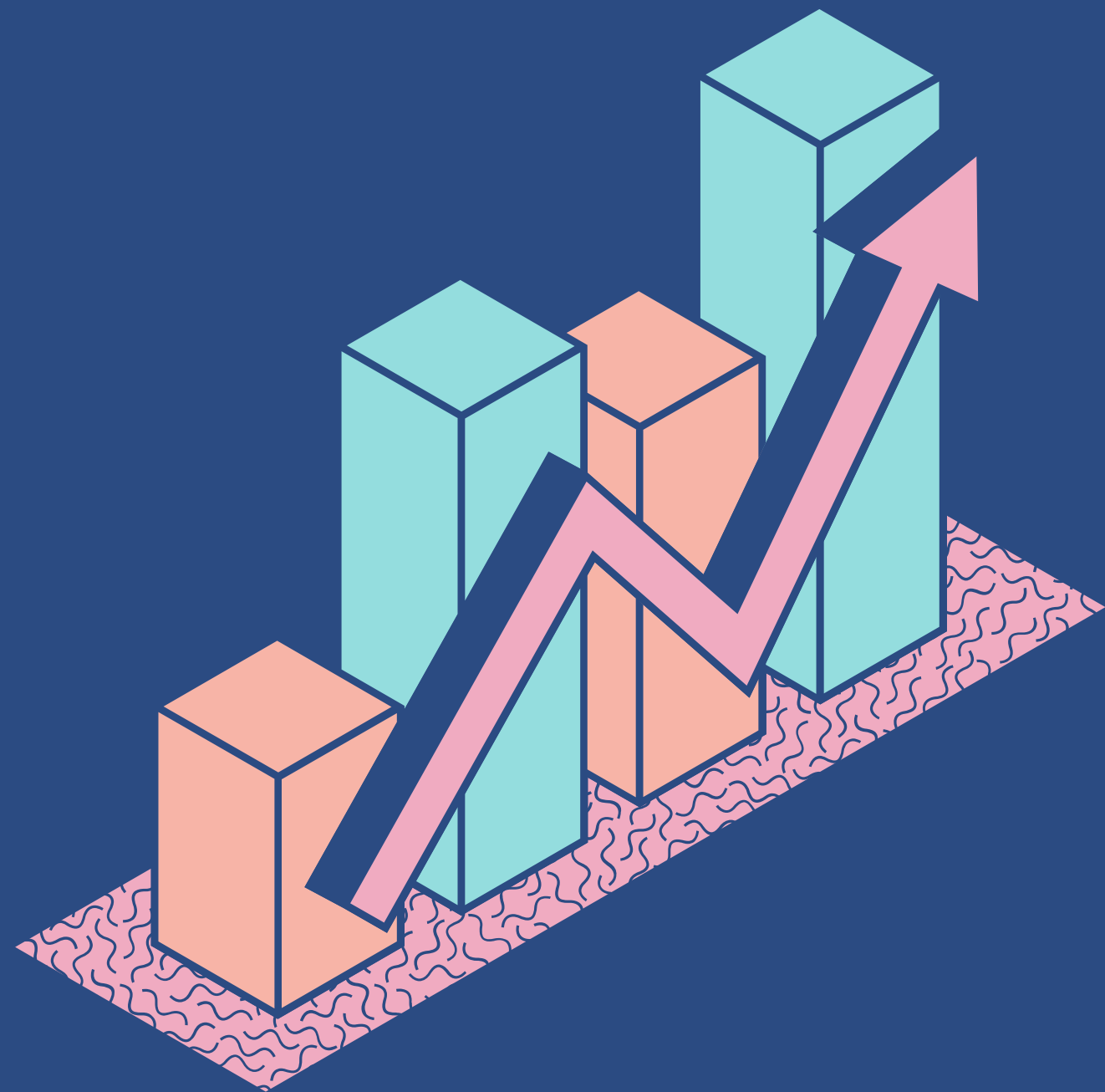

Дәстүрлер

Дәстүрлер көзге көрінетін (явное) немесе вербальді және көрінбейтін (неявное) немесе вербальдік емес болып бөлінеді, ғылыми таным процесінде өзара орын ауыстырып отырады. Көрінетін білімдерді кейбір ғалымдар басты, орталық білім деп те атайды, бұл білімдер басты назарда болады, негізінен алғанда оқулықтар мен ғылыми монографияларда мәтін-текст түрінде болады. Т.Кунның парадигмаларын білімнің осы түрінің мысалы ретінде қарастырған дұрыс. Көрінбейтін білім (философиялық әдебиетте бұл білімді сипаттауға - жасырын», «имплициттік», «перифериялық», «үндемейтін», «менталитет» және тағы басқа терминдер қолданылады) назардан тысқарырақ, көбіне практикалық білім саласында кездеседі. Ғалымдардың әдеттерінде, мінез-құлқында кездеседі, оларды ауызша, вербалды түрде толық жеткізу қиын.

Парадигмаларды қолдану ғылыми ізденісті жеделдетеді, себебі ғылыми мәселелерді шешудің басқа бәсекелес жолдарын қолданғаннан гөрі қабылданған парадигмаларды қолданған қолайлы және нәтижелі. Парадигма ұғымының элементтерінің анықтамасын Т.Кун толық бермесе де, оларды жалпы түрде төмендегіше сипаттауға болады:

- 1) математикалық формада жазылған, бастапқы ұғымдар мен заңдарды қамтитын фундаменталдық теориялар;
- 2) табиғат туралы жалпы философиялық түсініктер және қазіргі ғылымда қабылданған ұғымдар мен олардың жүйесін бейнелеудің логикалық тәсілдері;
- 3) ғылыми қоғамдастықтың әрбір мүшесі өзіне қойылған ғылыми міндеттерді шешу үшін ұстанатын үлгілер мен эталондар.

“Бизнес табысының кілті - инновация, ол өз кезегінде шығармашылықтан келеді.”

Джеймс Гуднайт

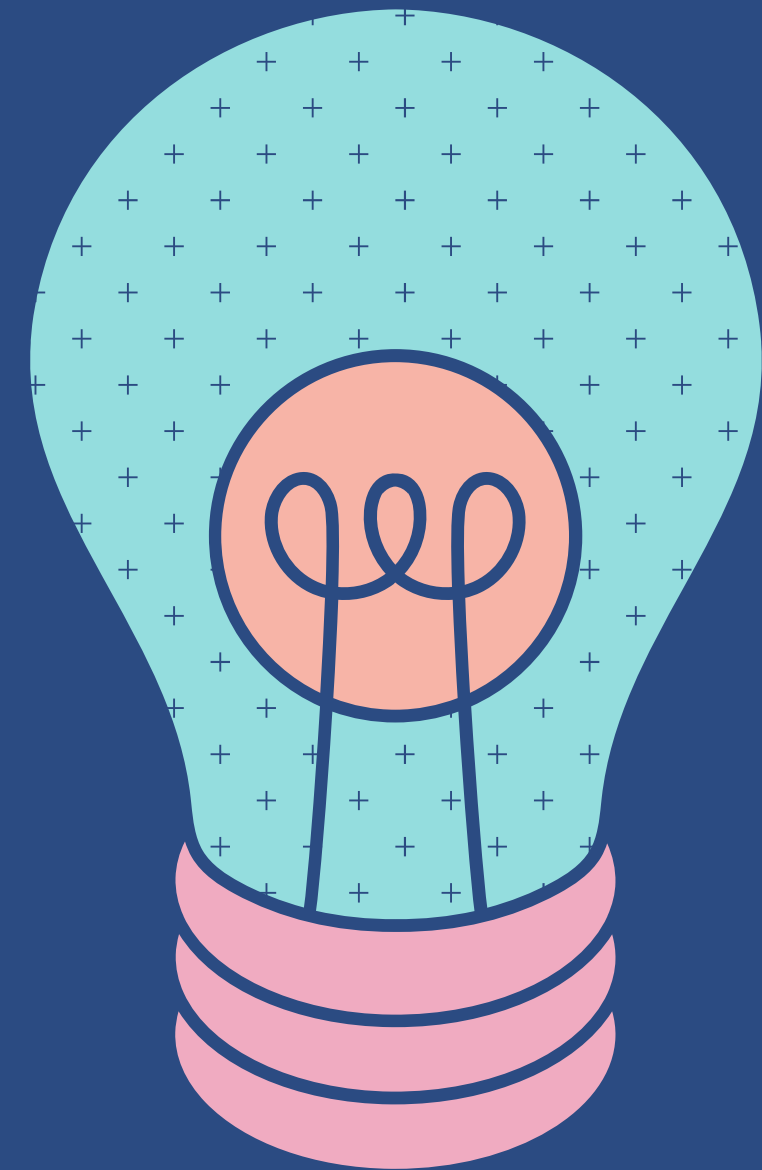

П.Абеляр диалектиканы әртүрлі пікірлер сайысында ақиқатқа жетудің тәсілі деп карастырған. А.Августин жалпы тарихтың дамуы туралы ілім жасаған, онда балалық, бозбалалық, өрлеу, қартаю және өлу кезеңдері атап көрсетілген.

Қайта өркендеу мен жаңа Дәуір философиясында диалектика Д.Бруно, Н.Коперник, Р.Декарт, Б.Спиноза, Н.Кузанский шығармашылығында дамыған. Неміс философиясы дамытқан идеалистік диалектиканың маңызы аса зор болды. Неміс философы И.Гердер әлемдік мәдениеттің даму идеясын ұсынса, И.Кант таным процесінің қозғалу логикасын анықтады. Диалектиканың дамуына қомақты, сүбелі үлес қосқан философ-Г.Гегель. Ол тұңғыш рет бүкіл табиғи, тарихи және рухани дүниені процесс түріндегі нәрсе деп: яғни үнемі қозғалуда, өзгеруде, қайта құрылуда және дамуда деп таныды, сөйтіп, осы қозғалу мен дамудың ішкі байланысын ашуға тырысты.

Қай дәуірде болмасын дәстүрлер қайта өңделіп, қайта ойластырылып, өз мақсатына қарай қолданылды, тек белгілі бір кезеңдегі қоғамның тұрмыс-тіршілігі мен мәдениетіне сәйкес келетіні ғана сақталды, яғни ескі дәстүрлі жүйенің кейбір элементтері жаңа жағдайларға бейімделе отырып, аман қалды. , олардың функцияларын өзгерту немесе элементтер ретінде жаңа жүйеге кіру. Дәстүрлер туралы берік және өзгермейтін нәрсе деп айта алмаймыз, шын мәнінде, кейбір дәстүрлердің өзгеру мен түрленуі және басқаларының жойылуы, кейбір жаңалықтардың дәстүрге айналуы үздіксіз үрдісі бар. Дәстүр мен инновацияның өзара әрекеттесуінің негізгі логикасы осында. Сонымен, «дәстүр» және «инновация» ұғымдары өзара диалектикалық байланыста. Дәстүр жаңашылдықтың негізі ретінде бар, ал жаңашылдық дәстүрдің пайда болуының негізі ретінде қызмет етеді.

“БІЛІМ БЕРУДЕГІ ДӘСТҮРЛЕР МЕН ИННОВАЦИЯЛАРДЫҢ ДИАЛЕКТИКАСЫ” МАҚАЛАСЫНАН

**Назарларыңызға
рахмет!**

